

תת"ע 5921/01/21 - מדינת ישראל נגד יבגניה רוזין-צ'יגרינסקי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5921-01-21 מדינת ישראל נ' רוזין-צ'יגרינסקי
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד
יבגניה רוזין-צ'יגרינסקי הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שהנאשמת נהגה במכונית בצומת דרך שיבא בר"ג עם כביש מס' 4 מדרום לצפון נהגה היא באופן אשר קיפח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך וזאת בכך שנסעה עפ"י הנטען בנתיב ראשון מימין המורה ימינה בלבד וחלפה על פני עומס תנועה משמאל וסטתה שמאלה לנתיב שני מימין המורה ישר בלבד וזאת בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת בביצוע העבירה ולאור כך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר דניאל מהרי (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת הגב' יבגניה רוזין צ'יגרינסקי (ע.ה. 1).

לאחר ששמעתי בפני את העדויות ואת טיעוני וסיכומי הצדדים מסקנתי היא שהתביעה הוכיחה כנדרש את המיוחס לנאשמת בכתב האישום וזאת יש לציין לא רק מכוח עדותו של השוטר אלא אף מכוח עדותה של הנאשמת עצמה. לא מצאתי שלנאשמת קמה הגנה כלשהי.

אסביר:

לא זו בלבד שפרטי עדותו של השוטר והדברים שרשם בת/1 לא נסתרו כלל, אלא שהנאשמת בעצמה חזרה ואישרה (הן בעדותה והן בסיכומיה) את הפרטים שרשם השוטר בדו"ח ת/1 ואת התיאור שתיאר השוטר, וכל זאת במלואו.

הנאשמת גם בחרה שלא לחקור כלל את השוטר בחקירה נגדית וזאת למרות שביהמ"ש הסביר לה את חשיבותה של החקירה הנגדית ונתן לנאשמת כל אפשרות וללא כל מגבלת זמן להפנות לשוטר שאלות בחקירה נגדית.

למעשה, הוברר מדבריה של הנאשמת בביהמ"ש שגישתה של הנאשמת באשר לאירוע הינה כדלקמן:

"

ש. האם את מבינה שגם אם הוויז גרם לך להתבלבל אסור לך לנסוע בניגוד למה שמורה החוק?

ת. כן.

ש. וכשאת אומרת שהוויז בלבד אותך מה הכוונה?

ת. שלמעשה הייתי צריכה לנסוע לכוון שהייתי צריכה להגיע לנתיב שמאל, ונסעתי בנתיב ימין במקום זה.

ש. אני מבינה אם כך שאין מחלוקת שאת מסכימה עם מה שהשוטר כתב בדו"ח?

ת. אני מסכימה עם התיאור של השוטר אך לא מסכימה עם האישום בסעיף ספציפי."

(מתוך עדותה של הנאשמת בעמ' 4 רישא לפרוטוקול)

בסיכומיה של הנאשמת הוברר כי הטענה שבפי הנאשמת בתיק זה היא למעשה טענה כדלקמן (ציטוט):

" אני חושבת שנסיונות המקרה אכן פורטו בדו"ח של השוטר, ואני לא סותרת את זה. יחד עם זאת אני חושבת שהאשמה בסעיף קיפוח זכות היא טעונה גם להוכיח כוונה... מבקשת לזכות אותי בשל העדר כוונה". (דבריה של הנאשמת בעמ' 5 רישא לפרוטוקול).

ובכן, אין לי אלא להסביר לנאשמת כי טעות בידה בקשר עם הצורך בהוכחת כוונה כדי שיגובשו יסודות העבירה דנן.

אך לא זו אף זו, לכשטענת הנאשמת כטענת הגנה הינה שתוכנת ה"וויז" הטעתה אותה אזי בצדק נשאלה כאמור הנאשמת בידי התובעת את השאלה, והשיבה:

" ש. האם את מבינה שגם אם הוויז גרם לך להתבלבל אסור לך לנסוע בניגוד למה שמורה החוק?

ת. כן."

אסביר לנאשמת כנהגת כי ככל שגילתה אגב נהיגה כי היא טעתה בדרכה אזי הדרך הנכונה לתקן את הטעות שלה איננה צריכה להיות על חשבון נהגים אחרים שהמתינו (הנהגים שהיוז לא היטעה אותם), אלא צריכה היתה היא כנהגת להתכבד ולהמשיך בנסיעה ולתקן את דרכה בהמשך הדרך (כגון בצומת הבא) . דהיינו ע"י טרחה שלה וזמנה שלה ולא על חשבון זמנם ואגב קיפוח זכות של הנהגים האחרים שהמתינו בסבלנות לתורם . אף אסביר לנאשמת כי התנהלות של נסיון כניסה בנסיבות שכאלה מנתיב שהתנועה בו זורמת במהירות יחסית לתוך נתיב בו התנועה ממתינה, עמוסה וצפופה, עלול, בנוסף לכל, המהלך הזה במקרים רבים להוות, אגב תהליך שכזה מצד הנהג, גם עיכוב לתנועה בנתיב המקורי אשר מתוכו מבקש הנהג להוציא את מכוניתו.

הנאשמת טענה בעדותה כי נהג (יחיד, לא רבים) איפשר לה לטענתה להיכנס בסטיית לטור המכוניות.

אלא שהנאשמת כלל לא הפנתה כל שאלה לשוטר בעניין זה או בכל עניין אחר, כגון האם ראה זאת השוטר או שמא לאו, וגם לא פרטה כל פרטים שיתמכו בגרסה זו.

אגב , הנאשמת גם לא טענה כל דבר שכזה בעת עיכובה למתן הדו"ח אלא רק אמרה: "היוז בלבד אותי". (ראה ת/1).

אלא שמעבר לזה, אף הוברר בדיון שהנאשמת ממילא לא קיבלה את הסכמתם של כל ייתר הנהגים שהמתינו בסבלנות בטור המכוניות והאם גם הם מוותרים על זמנם לטובת כך שהיא תעבור על פניהם ותיכנס בטור לפניהם.

(ובשולי הכרעת הדין, ומעבר לצורך עת אנו דנים כאן בחוק, לא אשאיר את אשר טענה לו הנאשמת בסיכומיה ללא מענה. בסיכומיה ביקשה הנאשמת הנכבדה ליצור משל ונמשל בדמות התור לקופה בעת קניות ב"סופר" עת נעשתה לקונה מסוים טעות במתן העודף ע"י הקופאית. אלא שהמשל איננו דומה כלל לנמשל שהרי ההשוואה הנדרשת איננה לגבי טעות בעודף , אלא לגבי עגלת קניות של קונה אחד הנדחפת ע"י בעליה בתור לקופה לפני עגלות קניות אחרות שבעליהן ממתינים זה מכבר לפניו בתור. וברוח הדוגמא והמשל : אין משווים תפוחים לאגסים).

לאחר כל אלה, אין אלא לומר כאמור שכל עובדות כתב האישום הוכחו כדבעי , גובשו יסודות העבירה , ולא הוכחה כל הגנה - לא עובדתית ולא משפטית (וכי יש רק להצטער שהנאשמת עמדה על ניהול התיק).

הנאשמת מורשעת לפיכך בזאת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ס סיוון תשפ"א, 7 יוני 2021, במעמד הצדדים

